

[P. N. Petersen (Røjle).]

minister maa handle under Nødvendigheds Lov, og der er jo Forskel paa at være Oppositionsparti og Regeringsparti — saa der skal ingen Bebrejdelse lyde fra min Side i den Forbindelse. Lovforslaget skyldes jo ogsaa et Forlig, omfattende et helt Kompleks af Lovforslag, hvori der er adskillige Enkeltheder, som en og anden af os kunde have ønsket anderledes. Personligt glæder jeg mig ved, at vi undgik den Papirafgift, der var Tale om, da Papir i stærkt stigende Grad spiller en Rolle inden for Erhvervslevet. Jeg kunde f. Eks. personlig have ønsket en højere Grænse for Afgiften af Ure, og saaledes er der mange Enkeltheder, det kunde være fristende at komme ind paa, men jeg skal afholde mig derfra og anbefale Lovforslaget til Gennemførelse i det høje Ting.

Chr. Nielsen: Det skyldes hverken Mangel paa Arbejdslyst eller Arbejdsvilje, naar jeg gaar imod dette Lovforslag. Jeg har ved tidligere Lejligheder, naar vi har behandlet Forbrugsafgifter, mere eller mindre indgaaende berørt de Synspunkter, som jeg anser for de rigtige, naar Talen er om Forbrugsafgifter, og jeg ser intet som helst, der skulde have forandret sig paa dette Omraade. Derfor kan jeg heller ikke ved denne Lejlighed medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, men vil anbefale ærede Medlemmer at stemme imod. Men det har intet som helst med Arbejdsulyst at gøre, hvad den højtærede Finansminister vilde gøre det til under den forrige Sags Behandling. Det skyldes den Omstændighed, at den politiske Linie, som bl. a. det Forlig, hvoraf dette Lovforslag er en enkelt Del, er Udtryk for, er mig saa inderligt imod, fordi den ikke paa noget Omraade gaar ind for det, som burde være dansk Politik i 1948, idet man fuldkommen har fjernet sig fra de Løfter, man afgav over for Befolkningen, f. Eks. i Sommeren 1945.

Jeg synes absolut ikke, der er nogen Grund for den højtærede Finansminister til at begynde at tale om, at han er trukket i Arbejdstøjet, og hvad der nu ellers kan siges. Jeg synes, den højtærede Finansminister skulde være den sidste til at tale paa den Maade, for det er jo ikke saa forfærdelig længe siden, vi hørte de samme Bebrejdelser rettet mod den højtærede Finansminister og hans Parti fra en anden Side. Dengang afviste man dem meget indigneret — og det var der sikkert ogsaa al mulig Grund til at gøre —, men Paastanden bliver saa sandelig ikke mere rigtig,

fordi den nu fremsættes af en socialdemokratisk Finansminister. Det, der er afgørende, er, at vi for alt i Verden ikke ønsker at være med i det Arbejdsstjak, som saa ganske afgjort fører en Politik, der er til Skade for den store Del af Danmarks Befolkning.

Finansministeren (H. C. Hansen):

Jeg tror, at det, der er afgørende, er, at det ærede Medlem Hr. Chr. Nielsen og hans Parti overhovedet ikke har noget Ønske om at være med i noget som helst Arbejdsstjak — det er det, der er afgørende for det ærede Medlem.

Det ærede Medlem mindede mig og mit Parti om en Periode, som ikke ligger saa forfærdelig fjernt, hvor andre talte om, at vi ikke vilde trække i Arbejdstøjet. De andre havde naturligvis Uret dengang; men vi er jo kommet i Gang, maaske kraftigere end tidligere. Det ærede Medlem gaar stadigvæk rundt og skælder ud i Krogene, og det kan det ærede Medlem jo have megen Fornøjelse af personlig. Det kan være meget morsomt at gaa ud og fortælle, hvor elendigt det er, der opnaas her, men hvad vilde det ærede Medlem egentlig have tilraadet — Slagsmaal, Valg, Ballade? Det vilde være morsommere at faa at vide, hvad det ærede Medlem vilde tilraade i denne Situation end at høre de almindelige Betragtninger, som det ærede Medlem her fremsatte.

Det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) bragte Køkkenmøddingerne i Erindring. Det kan godt være, at der i alle Partier er et og andet, som maaske skal køres paa Køkkenmøddingen — hvad ved jeg? Det kan jo tænkes, at man maaske i alle Partier maa ransage Hjerte og Nyrrer, for nogles Vedkommende paa eet Punkt, for andres paa et andet. Jeg for mit Vedkommende har ikke ment, at noget Parti gennem Vedtagelsen af de foreliggende Lovforslag har kørt noget paa Køkkenmøddingen. Jeg har ikke Indtryk af, at hverken det ærede Medlem Hr. Hauch eller det ærede Medlems Partifælle, som talte om den foregaaende Sag (Bækgaard), stod op her og ligefrem gav Udtryk for, at de nu havde opgivet deres principielle Standpunkter. Der er heller ingen, som vil — eller med nogen som helst Ret kunde — hævde, at vi for vort Vedkommende med det Forlig, der er afsluttet, har kørt vigtige Synspunkter paa Køkkenmøddingen. Jeg er derfor glad ved, at det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) føjede til, at der ingen Grund er til at være skadefro — det